

1863-04-16

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Afsendersted:

Singapore

Omtalte personer:

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 62

DOKUMENTINDHOLD

Titus Schouw er nået til Singapore. Han reflekterer over de bekendskaber man gør på en rejse og de forskellige sindelag hos englændere, tyskere og danskere.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5

Brev nr. 62

Singapore d: 16de April 1863

Kjære G. Du maa tilgive at jeg saaledes narre Dig med at tykt Brev, hvoraf kun det Halve er til Dig. Jeg haaber Du er saa venlig at besørge indlagte Brev. Jeg veed ikke hans Adresse. Du veed vel nok hvad det er for en Fibiger? Han boer rimeligvis hos sin Moder Generalinde Fibiger. Du finder ham nok. Jeg har Intet at fortælle Dig, men i denne Tid faaer Du saa mange Breve, det maa bøde paa deres Mangel paa Indhold. Det er vanskeligt altid at finde Noget, som kan have Interesse at skrive om. Man skal sende noget Nyt, men selv om man har seet ny Steder, er det ikke sagt at Beskrivelsen af dem vilde blive stort anderledes end den var af de andre Steder. Mig forekommer det altid som om at hvert af mine Breve omtrent

●2●

indeholdt det samme. Det er ikke let, naar man [ikke] vil give rene Topografiske Beskrivelser, at faa forskellige Billeder frem af Steder som i Hovedsagen ligne hverandre saa meget som Øerne her omkring i Troperne. Du forundre Dig maaske over, at jeg aldrig skriver om hvad Bekjendtskaber jeg gjør paa Reisen. Men Du veed jeg har aldrig været en Ven af flygtige Bekjendtskaber, og en Reise skal sandelig ikke give mig Smag for dem. Det er ingen Glæde at presenteres for nogle Hundrede forskellige Mennesker, og stadig føre den samme staaende Conversation om, hvorledes Landet behager Een, hvor længe man agter at blive, hvor man kommer fra og hvorhen man gaaer; samt naar man bliver meget intime kommer Prinsesse Alexandra med paa Bane. Saa skilles man og sees maaske, eller rimeligvis aldrig meer. Det er snurrigt hvor

●3●

Englænderne ere forskellige i eet og alt fra alle andre Nationer. Man mærker det navnlig naar man i lang Tid har været sammen med Englændere alene og da træffer Tydkere; det er sørgeligt at tilstaa, men Sandheden er, at man føler sig langt mere hjemme mellem dem. Vi ligner Tydskerne i høi Grad det kan ikke fragaaes, hvor gjerne jeg end vilde

nægte det. Vort Sprog ligner maaske Engelsk mer end Tydsk, i det Mindste troer jeg, en Dansk hurtigere kan lære godt Engelsk end Tydsk, men vi tænke, tale og handle som Tydskere, eller om Du vil paa en lignende Maade.

I har vel snart faaet Hast paa Vinteren derhjemme, eller har I det endnu med Kulde og Snee? Formodentlig deiligt Veir i dag og Regn og Skud i morgen. Det er jo intet sundt Klima vi har i det kjære Danmark; men jeg foretrækker det dog for Troperne.

●4●

Klimaet her er ganske vist meget behageligt, men man bliver kjed af den store Eensformighed og længes efter Snee og Iis. I Canton var det dygtigt koldt. Vi havde Ild i Caminen og undertiden kun 5 a 6 Grader, det er ikke varmt naar man kommer lige fra 30 Graders Varme. Det vil destoværre vare nogle Maaneder inden jeg kan faa Brev fra Dig; Da en stor Deel af vor Post er gaaet til Amerika, hvor vi ikke komme, men havde bestemt at tage til. Det er kjedeligt at vente men desto morsomere at faa Brevet naar det endelig kommer. Jeg behøver for Resten slet ikke at vente længe for at Dine Breve skulde være mig kjærkomne. Jeg haaber Du er rask, det vil sige rigtig rask; Du omtaler aldrig Dit Helbred i Dine Breve det anseer jeg for gode Tegn. Min bedste Hilsen til Drengene, Din Mand og alle gode Venner fra din hengivne Broder T. Schouw

Altsaat her er ganske vist meget
bekyndt; men maa liksom sejes
af den store kyskhedsbet.
Langes eller mere og mindre. I Gentra
var det dogst. Helt. Vi havde
Hed i Cechinen og indertiden kun
da 6 Grad, det er ikke varmt
naar man kommer lige paa 30
Graders Varmen. Det vil desto værre
være nogle Maanedes saadan jeg
kan paa Brev paa Dig, da en
stor Del af vor Tid ligger paa det
Amerika, hvor vi ikke kommer,
men havde bestemt at tage til.
Det er kjedeligt at vende men
desto mere interessant at paa Brevet
naar det endelig kommer. Jeg
betaler for Resten det ikke at
være Langes for at sine Breve
skulde være mig kjærkomne.
Jeg haaber da er rask, det vil sige
rigtig rask, de antaler aldrig det
Hedhed i sine Breve det antyder
jeg for gode Tegn. Min bedste
Hilse til Brødre og Søn Mand
og alle gode Venner fra den fjerne
Bror T. Schønn.

SKOVGAARD
MUSEET
H. 358
SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 5 Nr. 68

Singapore d. 16de April
1863.

Kjære G. Du maa tilgive at
jeg saa lidt senere Dig med et
lyst Brev, hvoraf kun det taler
er til Dig. Jeg haaber Du er saa
venlig at besørge indtilgode Brev.
Jeg med ikke haust Adresse. Du
ved vel nok hvad det er for en
Fibiger? Han blev rimeligvis
høst sin Moder Generalinde Fibiger.
Du finder ham nok. Jeg har tilladt
at fortælle Dig, men i denne Tid
paaer Du saa mange Breve, det
maa stode paa deres Mangel paa
Hedhed. Det er naturligt altid
at finde Noget, som kan hæve
Interessen at skrive om. Man skal
ende noget Nyt, men selv om
man har det om Heden, er det
ikke sagt at Heden vilde, af den
vilde blive stort anderledes end
den var af de andre Heden. Mig
forekommer det altid som om det
hvert Afsættelse Breve om trent

indeholdt det samme. Det er ikke
let, naar man vil give reene
topografiske Beskrivelser, at paa
forskjellige Steder frem af Næsten
ind i Hovedsagen forekomme
den samme eller den samme herunder
i Topografi. Nu forinde jeg
maakte over, at jeg aldrig skriver
om hvad Beskrivelser jeg giver
paa Reisen. Men da jeg har
aldrig været en Ken af flggtige
Beskrivelser, og en Reise skal
sandsynlig ikke give mig i magt
for det. Det er ingen Glæde
at presentere for nogle Hundrede
forskjellige Mennesker, og stadig
føre den samme stærende Con-
versation om, hvorledes Landet
beligger sig, hvor lange man
agter at blive, hvor man kommer
fra og hvorhen man gaar; samt
naar man bliver meget udmattet
kommer Primisje Alexandra med
paa Rejsen. Da spiller man
og paa Maacher, eller rimeligvis
aldrig mere. Det er saarligt hvor

Englænderne ere forskjellige i det og
sigt fra alle andre Nationer. Man
maaker det saarligt, naar man
i lang Tid har været sammen
med Engländerne alene og da
traffer Tydske; det er i sig selv
et Misbehag, men sandheden er, at
man føler sig langt mere hjemme
mellem dem. Vi lignede Tydske
i høj Grad det man ikke foragter,
hvor gjerne jeg end vilde nægte
det. Det synes ogsaa som om Engle
mere end Tydske, i det mindste tror
jeg, en dansk Kvindes mere
gode Engle end Tydske; men
vi tænke, tale og handle som
Tydske, eller om vi vil paa en
lignende Maade.
Jeg har vel næst faaet Hørt paa
Vinteren, Koldt, Vind, eller her
i det endda med Fuld og Lyst
forvandlede sig til Hvidt og
Rødt og Hvidt imorgens. Det er
jo vist saarligt, Alene og da
i det høje Danmark, men
jeg fordrager det dog for Topografi.